

18 Μαΐου, 1990

[ΠΙΚΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στές]

ΛΟΥΚΑΣ ΒΑΝΕΖΗΣ,

Εφεσείων,

v.

ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ,

Εφεσιβλήτων.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5303).

Ποινική Δικονομία — Κλήση κατηγορουμένου — Δεν ταυτίζεται με το κατηγορητήριο, που πρέπει να καταχωρηθεί και το περιεχόμενο του οποίου διέπεται από το άρθρο 39 του Κεφ. 155 — Σφάλματα στο περιεχόμενο της κλήσης — Δεν συνεπάγονται ακυρότητα της διαδικασίας (άρθρο 45 του Κεφ. 155).

5

Ο εφεσείων καταδικάστηκε για πώληση τροφίμων ακατάλληλων για ανθρώπινη βρώση. Πρόβαλε δύο λόγους εφέσεως. Σφάλματα στο περιεχόμενο της προς αυτόν κλήσης να παρουσιασθεί ενώπιον του Δικαστηρίου. Και ότι το εύρημα του πρωτόδικου Δικαστή ότι το δείγμα δεν μολύνθηκε μετά την λήψη του δεν ήταν ασφαλές. Ο πρώτος λόγος εφέσεως απορρίφθηκε ενόψει της νομικής αρχής, που σκιαγραφείται στο πιο πάνω περιληπτικό σημείωμα. Ο δεύτερος λόγος γιατί το Ανώτατο Δικαστήριο δεν ικανοποιήθηκε ότι θεμελιώθηκε λόγος ανατροπής των ευρημάτων του Δικαστηρίου.

10

15

*Η έφεση απορρίπτεται.***Έφεση εναντίον Καταδίκης και Ποινής.**

Έφεση εναντίον της καταδίκης και της ποινής από τον Λουκά Βανέζη ο οποίος βρέθηκε ενοχος στις 23 Απριλίου από το Επαρχιακό Δικαστήριο Πάφου (Αριθμός Ποινικής Υποθέσεως 8719/89) στην κατηγορία πώλησης τροφίμων ακατάλληλων για ανθρώπινη κατανάλωση κατά παράβαση των άρθρων 8 και 18 (α) του Περί Πωλήσεως Τροφίμων και Ποτών Νόμου, Κεφ. 261 και καταδικάστηκε από Επαρχιακό Δικαστή Μιλτιάδους σε φυλάκιση δύο μηνών.

20

25

X. Ιερειδής, για τον εφεσείοντα.

Π. Κληρίδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, με Ν. Κυπριανού (κα) και Κ. Ανδρέου (κα), για τους εφεισίβλητους.

5 Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής κ. Γ. Μ. Πικής.

10 Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ ΠΙΚΗΣ: Το Επαρχιακό Δικαστήριο Πάφου έκρινε το Λούκα Βανέζη ένοχο για το αδίκημα της πώλησης τροφίμων ακατάλληλων για ανθρώπινη βρώση, κατά παράβαση του άρθρου 8 του Περί Πωλήσεως Τροφίμων και Ποτών Νόμου, Κεφ. 261· και τον καταδίκασε σε φυλάκιση δυο μηνών και στην καταβολή των εξόδων της δίκης συμποσουμένων σε £150.- και σε περίπτωση παράλειψης καταβολής τους, ως πρόσθετη ποινή φυλάκισης 45 ημερών.

15 Είχε εφεισίβληθεί τόσο η καταδίκη, όσο και η ποινή. Κατά την έναρξη της ακρόασης της έφεσης αποσύρθηκε η έφεση εναντίον της ποινής και κατ' ακολουθίαν απορρίφθηκε. Όπως έχουμε επισημάνει η απόφαση να αποσυρθεί η έφεση εναντίον της ποινής κρίνεται ορθή αναλογιζόμενοι τη σοβαρότητα του αδικήματος που πηγάζει από τους
20 κινδύνους που ενέχει για την υγεία του ανθρώπου η βρώση μολυσμένης τροφής και της αδυναμίας του ανθρώπου για τη λήψη προστατευτικών μέτρων για την αποτροπή του κινδύνου. Δε διαφεύγει της προσοχής μας ότι η
25 ποινή φυλάκισης συνοδεύτηκε με την έκδοση διαταγής για την καταβολή εξόδων, πρακτική η οποία αντίκειται στη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Δε θα επεκταθούμε στο θέμα ενόψει του ότι η έφεση εναντίον της ποινής έχει αποσυρθεί και απορριφθεί. Αφετέρου επισημαίνουμε
30 ότι η ποινή φυλάκισης που έχει επιβληθεί είναι πολύ επιεικής ενόψει της σοβαρότητας του αδικήματος για τους λόγους που έχουμε αναφέρει.

35 Η έφεση εναντίον της καταδίκης έχει δυο σκέλη. Το πρώτο αφορά ατέλειες στο κατηγορητήριο που άπτονται της εγκυρότητας της διαδικασίας. Διαφάνηκε κατά τη διάρκεια της συζήτησης της έφεσης ότι οι ατέλειες δεν

αφορούν το κατηγορητήριο (charge-count), αλλά το κατηγορητήριο που επιδόθηκε για την κλήτευση του εφεσείου-ντα να προσέλθει στο δικαστήριο και να απαντήσει στην κατηγορία. Εξομοιώθηκε, όπως είναι πρόδηλο, η κλήση του εφεσείου-ντα να παρουσιαστεί στο δικαστήριο με το κατηγορητήριο η στοιχειοθέτηση του οποίου διέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 39 του Περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 155. Η τροποποίηση του τύπου που προβλέπουν οι θεσμοί της ποινικής δικονομίας για την κλήτευση του κατηγορουμένου, πρέπει να διευκρινιστεί, που επέφερε η θέσπιση του διαδικαστικού κανονισμού της 30/10/1987 (Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, Μέρος II, αρ. 6) μετέβαλε το σκοπό της κλήσης ή τις συνέπειες που μπορεί να προκύψουν από οποιοδήποτε σφάλμα στο περιεχόμενό της. Το γεγονός ότι ο τύπος ο οποίος καθιερώθηκε για την κλήτευση του κατηγορουμένου είναι το αντίγραφο του κατηγορητηρίου άφησε αναλλοίωτο το νομικό πλαίσιο που διέπει την κλήτευση του κατηγορουμένου και τους σκοπούς που επιδιώκονται με την κλήτευση. Σύμφωνα με τις ρητές διατάξεις του εδαφίου 2 του άρθρου 45 του Κεφ. 155 κανένα σφάλμα στο περιεχόμενο της κλήσης δε συνεπάγεται ακυρότητα της διαδικασίας. Σκοπός της κλήτευσης παραμένει σύμφωνα με τις διατάξεις του εδαφίου 1 του άρθρου 45 η συνοπτική πληροφόρηση του κατηγορουμένου για το αδίκημα στο οποίο καλείται να απαντήσει και η ημερομηνία προσέλευσής του στο δικαστήριο. Η κλήση η οποία επιδόθηκε στον εφεσείου-ντα παρείχε την αναγκαία πληροφόρηση ως προς το αδίκημα και την ημερομηνία εμφάνισης του κατηγορουμένου στο δικαστήριο.

Το αδίκημα το οποίο προσδιορίζει το άρθρο 8 του Κεφ. 261 συνίσταται στην απαγόρευση πώλησης τροφίμων ή ποτών ακατάλληλων για ανθρώπινη κατανάλωση. Το ίδιο άρθρο προσδιορίζει τις συνθήκες κάτω από τις οποίες μπορεί να προκύψει η καταλληλότητα τροφίμων για ανθρώπινη βρώση. Το κατηγορητήριο καθορίζει με ακριβεία το αδίκημα ενώ οι λεπτομέρειες παρέχουν ακριβή στοιχεία για τις συνθήκες κάτω από τις οποίες διαπράχθηκε.

Το παράπονο του εφεσείοντα περιορίζεται ουσιαστικά στην κλήση και όχι στο κατηγορητήριο. Ο λόγος αυτός της έφεσης απορρίπτεται.

5 Ο δεύτερος λόγος της έφεσης αφορά τα ευρήματα του δικαστηρίου σχετικά με τις συνθήκες λήψης και μεταφο-
 ράς των δειγμάτων σάντουιτς τα οποία παραδόθηκαν στο
 κυβερνητικό χημείο για χημική ανάλυση. Συναφές με τα
 ευρήματα του δικαστηρίου σ' αυτό τον τομέα είναι και το
 10 εύρημα ως προς την αναγραφή της ημερομηνίας λήξης στο
 κάλυμμα με το οποίο ήταν περιτυλιγμένα τα σάντουιτς τα
 οποία παραδόθηκαν από τον εφεσείοντα στο κέντρο εκ-
 παίδευσης της Εθνικής Φρουράς στην Πάφο στις 22/8/89.

Μετά από συνεκτίμηση της μαρτυρίας το δικαστήριο
 κατέληξε ότι τα δείγματα λήφθηκαν κάτω από τις επιβαλ-
 15 λόμενες υγειονομικές συνθήκες και μεταφέρθηκαν σε απο-
 στειρωμένο ψυγείο σε θερμοκρασία που απέκλειε τη μό-
 λυνσή τους. Αφετέρου, η ημερομηνία λήξης που
 αναγραφόταν στο περιτύλιγμα ήταν εκείνη της 24/8/89, γε-
 20 γονός που υποδήλωνε ότι τα σάντουιτς θα μπορούσαν να
 καταναλωθούν χωρίς κίνδυνο για την υγεία μέχρι την
 ημέρα εκείνη.

Με βάση την μαρτυρία της χημικού κρίθηκε ότι τα σά-
 ντουιτς ήταν ακατάλληλα για ανθρώπινη βρώση διότι πε-
 25 ρείχαν κολοβακτηρίδια εντερικής προέλευσης, μύκητες
 και ζυμομύκητες. Η μαρτυρία της χημικού έτεινε να βεβαι-
 ώσει ότι οι συνθήκες μεταφοράς στο χημείο απέκλειαν την
 πιθανότητα μόλυνσης, ενώ ο υγειονομικός επιθεωρητής
 που παρέλαβε τα δείγματα εξήγησε ότι τηρήθηκαν όλες οι
 προφυλάξεις που επιβάλλουν οι υγειονομικοί κανόνες.

30 Ο κ. Ιερείδης εισηγήθηκε ότι το εύρημα του δικαστη-
 ρίου ως προς την ημερομηνία λήξης ήταν ακροσφαλές
 ενόψει των αβέβαιων απαντήσεων των μαρτύρων της κα-
 τηγορίας, ενώ οι λόγοι για τους οποίους κρίθηκε αναξιό-
 35 πιστος ο εφεσείων και απορρίφθηκε η μαρτυρία του, ήταν
 και πάλι εσφαλμένοι δεδομένου ότι βασίστηκαν σε κάποιο
 βαθμό σε αντιφάσεις στη μαρτυρία του που δεν υπήρχαν.

Περαιτέρω εισηγήθηκε ότι η μαρτυρία δεν απέκλειε το ενδεχόμενο τα δείγματα να είχαν αλλοιωθεί κατά το χρόνο της συλλογής τους, της φύλαξης ή της μεταφοράς τους στο κυβερνητικό χημείο στη Λευκωσία.

Άσχετα από οποιαδήποτε άλλη πτυχή της μαρτυρίας 5
πρέπει να επισημάνουμε το μέρος εκείνο της μαρτυρίας
της χημικού στο οποίο επεξηγείται ότι τα εντερικά κολο-
βακτηρίδια δεν κυκλοφορούν στην ατμόσφαιρα και ότι
μπορεί να προέλθουν μόνο από τα έντερα ανθρώπων και
ζώων. 10

Ο κ. Κληρίδης υποστήριξε ότι το δικαστήριο είχε ενώ-
πιόν του θετική μαρτυρία ως προς την ημερομηνία λήξης
των σάντουιτς και ότι αυτή ήταν η 24/8/89 και ότι συνε-
κτίμηση του συνόλου της μαρτυρίας δεν αφήνει αμφιβολία
ως προς την ευχέρεια που είχε το πρωτόδικο δικαστήριο 15
να καταλήξει ότι η παραλαβή, φύλαξη και μεταφορά των
δειγμάτων έγινε κάτω από τις επιβαλλόμενες υγειονομικές
συνθήκες.

Εξετάσαμε με πολλή προσοχή κάθε σημείο που έχει
θιγεί. Καταλήγουμε ότι δε συντρέχει οποιοσδήποτε λόγος 20
που να δικαιολογεί την ανατροπή ή τον παραμερισμό
οποιουδήποτε ευρήματος του δικαστηρίου. Η μαρτυρία
μπορούσε εύλογα να οδηγήσει στα ευρήματα τα οποία κα-
τέληξε το δικαστήριο καθώς και στο συμπέρασμα ότι τα
τρόφιμα που προμήθευσε ο εφεσείων στην Εθνική Φρουρά 25
ήταν μολυσμένα και ακατάλληλα για ανθρώπινη βρώση.

Η έφεση απορρίπτεται.